

دکتر واهه میناسیان
استاد بازنشسته دانشکده کشاورزی
سال بازنشستگی: ۱۳۸۱

دکتر واهه میناسیان در سال ۱۳۱۸ در شهر تهران متولد شد و پس از اخذ دیپلم متوسطه از دبیرستان میرافضلی تهران مدت یک سال در بانک ایران و خاورمیانه به کار اشتغال داشت. در سال ۱۳۳۹ پس از قبولی در امتحان گزینش و با استفاده از بورس AID، در رشته کشاورزی دانشگاه آمریکایی بیروت (AUB) پذیرفته شد. در سال ۱۳۴۳ موفق به اخذ لیسانس مهندسی کشاورزی و مدرک *Enginieur Agricole* گردید، با دریافت بورس تحصیلی به عنوان دستیار آموزشی - پژوهشی از همان دانشگاه و با ادامه تحصیل در رشته بیماری‌های گیاهی در خرداد ماه سال ۱۳۴۶ و در بحبوحه جنگ ۷ روزه اعراب و اسرائیل، پایان‌نامه خود را با عنوان *Fungicidal control of Erysiphe betae (Van.) Welt* در دانشکده کشاورزی ارائه و موفق به اخذ دانشنامه M.Sc از دانشگاه مذکور در لبنان شد. بلادرنگ و در وضعیت اضطراری به وطن بازگشت.

از تیر ماه ۱۳۴۶ براساس علاقه‌ای که به تحقیق در زمینه بیماری‌های گیاهی داشت به مؤسسه بررسی آفات و بیماری‌های گیاهی - اوین مراجعه و متقاضی استخدام شد. متعاقباً به عنوان "مجری طرح بررسی بیماری‌های چغندر قند در ایران" مأمور خدمت در آن مؤسسه شد. مدت ۱۴ ماه در این سمت در دوره ریاست زنده‌یاد دکتر اسفندیاری به تحقیق در زمینه بیماری‌های مختلف چغندر قند از قبیل پوسیدگی‌های ریشه، سفیدک‌های پودری و بیماری ویروسی پیچیدگی برگ چغندر پرداخت و مأموریت‌های علمی در کلیه مناطق عمده کشت چغندر قند کشور انجام داد.

در شهریور ماه ۱۳۴۷ براساس طرح تکمیل کادر هیأت علمی دانشگاه‌ها، از طریق وزارت علوم، در دانشکده کشاورزی دانشگاه جندی شاپور واقع در روستای ملاثانی اهواز به‌عنوان عضو هیأت علمی استخدام و فعالیت آموزشی خود را از مهر ماه ۱۳۴۷ در آن دانشکده شروع نمود. از شهریور ۱۳۴۷ لغایت شهریور ۱۳۴۸ سرپرستی بخش بیماری‌های گیاهی این دانشکده را عهده‌دار بود و در این مدت اقدامات مؤثری در جهت تجهیز بخش بیماری‌ها از لحاظ امکانات آموزشی و کمک آموزشی مختلف نمود. در اسفند ماه ۱۳۴۹ به مرتبه استادیاری نایل آمده و تا قبل از انتقال دانشکده کشاورزی به شهر اهواز و تا سال ۱۳۵۲ ضمن تدریس - راهنمایی پایان‌نامه‌های متعدد (در مقطع کارشناسی را به عهده داشت).

در سال ۱۳۵۳ برای ادامه تحصیلات به ایالات متحده عزیمت و در سال ۱۳۵۸ موفق به دریافت دکترا در رشته بیماری‌شناسی گیاهی از دانشگاه کالیفرنیا-ریورساید شد. ایشان پس از بازگشت به وطن ضمن تدریس در دانشگاه و تربیت دانشجویان متعدد به تحقیقات خود در زمینه‌های مختلف بیماری‌های گیاهی ادامه داد. در سال ۱۳۶۳ به مرتبه دانشیاری و در سال ۱۳۷۶ به درجه استادی ارتقاء یافت.

در عرصه آموزش و پژوهش در مدت حدود ۴۰ سال تدریس و تحقیق در مقاطع کارشناسی گیاه‌پزشکی و کارشناسی‌ارشد بیماری‌شناسی گیاهی تحقیقات متنوعی روی بیماری‌های قارچی و بیوکترول آنها، بیماری‌های مرکبات و سایر درختان میوه، قارچ‌های میکوریز داخلی، بیماری‌های گیاهان زراعی از قبیل گندم و چغندر قند و همچنین نماتودهای انگلی گیاهان انجام داد. دکتر میناسیان متأهل و دارای همسر (خانم آناهید آندریاس) و یک فرزند دختر بنام (آلینا) و یک فرزند پسر (به نام آرمن) می‌باشد که فرزندان تا مقطع کارشناسی در ایران به تحصیل ادامه داده‌اند و سپس هر دو از دانشگاه سیدنی (کشور استرالیا) موفق به دریافت دانشنامه کارشناسی ارشد به ترتیب در مهندسی معماری و مهندسی عمران شدند.

حاصل این کوشش‌ها تهیه و تدوین دو نشریه علمی:

مطالعات دو ساله روی بیماری‌های گیاهی در خوزستان در سال ۱۳۵۱ و نشریه فهرست بیماری‌های گیاهان اهلی و وحشی خوزستان (مشترک با دکتر عبدالقیوم ابراهیمی) در سال ۱۳۵۳ از

انتشارات دانشگاه جندی شاپور، انتشار مقالات تحقیقاتی متعدد در مجلات علمی داخلی و خارجی،
ارایه تعداد زیادی خلاصه مقاله به کنگره‌ها و سمینارهای داخل و خارج کشور و مشارکت در ترجمه
دو کتاب در زمینه‌های قارچ‌شناسی (از انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز) و بیماری‌شناسی
گیاهی (نشر آئیژ) بوده است. مجری چندین طرح پژوهشی و دو طرح ملی بوده، و راهنمائی و
مشاوره‌ی چندین پایان‌نامه کارشناسی ارشد در بیماری‌های گیاهی را انجام داده است. علاوه بر موارد
فوق، تاکنون بیش از ۳۵ مقاله علمی در مجلات ایرانی و خارجی، حدود ۴۰ مقاله در کنگره‌های داخلی
ارایه نموده‌است.

از سایر فعالیت‌های علمی و حرفه‌ای دکتر میناسیان می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- عضویت در جمعیت کارشناسان بیماری‌های گیاهی از سال ۱۳۴۷.
- مطالعه و تحقیق در زمینه پاتولوژی بذر به مدت شش ماه در انستیتوی دولتی پاتولوژی بذر کشور
دانمارک با راهنمایی پژوهشگر فقید دکتر Paul Neergaard در سال ۱۳۵۱.
- تحقیق در زمینه مبارزه بیولوژیک با قارچ‌های عامل پوسیدگی ریشه مرکبات - بخش پاتولوژی
گیاهی دانشگاه کالیفرنیا-ریورساید، ۱۳۶۹.
- سرپرستی بخش بیماری‌های گیاهی دانشکده کشاورزی ملاثانی (۱۳۴۸-۱۳۴۷).
- دو دوره مدیریت گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز (۱۳۶۶-
۱۳۶۳) و (۱۳۷۰-۱۳۶۸).
- دو دوره عضویت در هیأت تحریریه مجله علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران
(۱۳۶۴-۱۳۶۷ و ۱۳۵۹-۱۳۶۴).
- همکاری آموزشی با دانشگاه فردوسی مشهد (۱۳۷۶-۱۳۷۵)
- عضو هیأت تحریریه مجله بیماری‌های گیاهی از ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۶

افتخارات:

- دریافت چند لوح تقدیر در "هفته پژوهش" دانشگاه شهید چمران اهواز (۱۳۸۵-۱۳۸۰ و ۱۳۷۹-
۱۳۷۴) به عنوان پژوهشگر فعال.
- دریافت لوح سپاس پیشکسوتان علم و دانش گیاهپزشکی ایران- بیست و دومین کنگره
گیاهپزشکی ایران- پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران - کرج ۱۳۹۵

- انجام دو دوره سه ماهه همکاری پژوهشی با دانشگاه بن Bonn کشور آلمان
دکتر واهه میناسیان از سال ۱۳۸۱ با تقاضای شخصی به افتخار بازنشستگی نایل آمده لیکن کماکان در
سمت استاد مدعو تا سال ۱۳۸۸ به همکاری آموزشی خود با گروه گیاهپزشکی دانشگاه شهید چمران
اهواز ادامه داد.

فعالیت‌های علمی پس از بازنشستگی:

- پس از بازنشستگی (تیر ماه ۱۳۸۱) کماکان در سمت استاد مدعو به همکاری آموزشی با
دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز ادامه داده‌است.
- همکاری آموزشی با پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران برای تدریس درس
اصول نماتد شناسی و نماتدهای انگل گیاهی (۱۳۸۶-۱۳۸۵) و (۱۳۸۷-۱۳۸۶).
- در طی این سال‌ها با گروه بیماری شناسی گیاهی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس
رابطه علمی برقرار نموده، تعداد قابل توجهی پایان‌نامه کارشناسی ارشد و دکترای آن دانشکده را
به عنوان استاد ناظر یا داور خارجی مطالعه و بررسی کرده‌ام و در جلسات دفاعیه مربوطه شرکت
فعال داشته‌است.
- راهنمایی و مشاورت چند پایان نامه کارشناسی ارشد و دکتری دانشکده کشاورزی دانشگاه
تربیت مدرس.
- نظارت و ارزیابی چند طرح ملی صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران کشور
- داوری کتاب "راهنمای جامع ارزیابی بیماری‌های گیاهان زراعی" مشتمل بر ۱۳ فصل و ۵۷۶
صفحه نگارش دکتر محمدعلی آفاجانی و دکتر محمدرضی نتاج (۱۳۹۳) موسسه تحقیقات
گیاهپزشکی کشور.
- ترجمه کتاب درسی "بیماری شناسی گیاهی" تألیف جرج اگریوس - نشر آئیژ ۱۳۸۹ به
صورت مشترک با اساتید دانشگاه‌های شیراز، مازندران و آزاد.
- این کتاب که در سه جلد به چاپ رسیده به عنوان "کتاب برگزیده فصل" معرفی و
مترجمان به دریافت جایزه نائل شدند.
- آنچه بیشترین سبب خشنودی وی بوده است موفقیت بسیاری از فرهیختگان نسل دوم و
سوم کلاس‌های گذشته ایشان در مسند پژوهشگران و اساتید برجسته کنونی کشور است
اگر چه دیگر همکاران دانشگاهی هم سهم بسزایی در پرورش این فرهیختگان داشته‌اند.

- همکاری در انتشار مجلات علمی:
- ۱۳۹۲-۱۳۹۰ عضو هیئت تحریریه و سردبیر فصلنامه بین‌المللی *Journal Crop Protection* از انتشارات دانشگاه تربیت مدرس که بصورت آنلاین منتشر می‌شود.
- ۱۳۹۲ تاکنون عضو هیئت تحریریه *JCP* و ویراستار مجله.

خاطراتی از دوران دانشگاه در جنگ

در شهریور ماه ۱۳۵۸ چند ماه پس از انقلاب شکوهمند اسلامی با اخذ مدرک دکتری به ایران برگشته و به اتفاق مادرم در کوی استادان موقتاً ساکن و به امور دانشگاهی مشغول شدم. شش ماه بعد ۵۹/۱/۲۷ مادر گرامی فوت و در آرامگاه ارامنه در تهران به خاک سپرده شد. در ۳۱ شهریور ۵۹ برابر با ۲۲ سپتامبر ۱۳۸۰ جنگ تحمیلی آغاز شد و متعاقباً انقلاب فرهنگی و تعطیلی دانشگاهها. در این سالها براساس بخشنامه وزارت علوم اعضای هیئت علمی دانشگاهها مجاز شدند در هر منطقه از کشور به تحقیق بپردازند. در این رابطه دو طرح تحقیقاتی اینجانب با عنوان: (۱) "بررسی قارچهای میکوریز داخلی مرکبات" و (۲) "بررسی وضعیت بیماری ویروسی تریتزای مرکبات در شمال کشور" از طریق وزارت کشاورزی مصوب شد و به این ترتیب، در موسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی - اوین تهران به کار مشغول شدم. در این زمان مأموریت‌های زیادی در باغات مرکبات مازندران و گیلان انجام دادم و بعدها چندین خلاصه مقاله در کنگره‌های کشور ارائه نمودم. همزمان و در وضعیت جنگی در شرایطی که شهر اهواز تقریباً خالی از سکنه بود و وسایل حمل و نقل به سختی یافت می‌شد مدیریت کارگزینی دانشگاه اهواز اساتید مستقر در اهواز را موظف کرده بود که پیرو آگهی‌های رادیویی، هفته‌ای چند بار و هر بار در محلی حضور یابند و دفتر حضور غیاب امضاء کنند ضمناً مدیریت کارگزینی وقت دانشگاه اساتیدی را که در شهرهای دیگر کشور مشغول تحقیق یا تألیف و ترجمه بودند، نیز موظف نمودند که در ماه اقلأ مدت دو هفته در خوزستان انجام وظیفه نمایند. به این ترتیب من هم اجباراً در آن شرایط سخت هر دو هفته یکبار از تهران به خوزستان تردد می‌نمودم آن هم در شرایطی که تهیه بلیط اتوبوس از ترمینال جنوب به سختی امکان داشت و اغلب ناچار روی صندلی ردیف آخر اتوبوس طی طریق می‌شد که با مشکلات زیادی همراه بود. به خصوص که در

آن زمان در شهر اهواز محل مشخصی برای سکونت وجود نداشت و هر بار مجبور می شدم در کوی استادان در خانه یکی از همکاران، که تعدادشان هم انگشت شمار بود، و در وضعیت مجردی با امکانات بسیار محدود زندگی می کردند هم خانه شوم. چون در دوره انقلاب فرهنگی دانشجویی در دانشگاه نبود و سلف سرویس و رستوران دانشگاه غیر فعال بود ناچار در آن دوران برای خورد و خوراک گاهی از خرماي درجه سه آب پز مخلوط با مقداری سبزیجات که در حیاط پشت منزل یکی دو نفر از ساکنان کوی استادان کاشت شده بود، استفاده می کردیم.

در بازدیدهایی که از مزارع و باغات مرکز تحقیقات کشاورزی اهواز در منطقه گلستان انجام می دادم با شنیدن صداهای مکرر انفجار و ترس از اصابت ترکشها اغلب در لابه لای درختان به حالت سینه خیز حرکت کرده و گاهی شب را با یکی از مهندسين مستقر در مرکز تحقیقات هم اتاقی می شدم.

در سال های ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۳ به دلیل کمبود فضا در بیمارستانها، راهروی دانشکده کشاورزی به بیمارستان موقت و قرارگاه استراحتی برای مجروحان جبهه جنگ (که وضعیت جسمانی نسبتاً بهتری داشتند) تبدیل شده بود که هر چند روز یکبار با رسیدن موج جدیدی از زخمی های تازه وارد مصدومین قبلی تخلیه و جایگزین می شدند.

در فروردین ماه ۱۳۶۴ همراه با چند نفر از دوستان با وسیله نقلیه به سمت ملاثانی در حرکت بودیم که نرسیده به نیروگاه رامین دو هواپیمای جنگنده عراقی بالای سرمان مشاهده شد که موشک یکی از آنها به یکی از دو برج نیروگاه رامین اصابت کرد و دود غلیظی به هوا بلند شد سر نشینان سراسیمه وسیله نقلیه را رها کرده و در حال فرار به سرعت روی زمین دراز کشیدند و پس از لحظاتی همه چیز در آرامش فرو رفت آنوقت عده ای از مردم محلی کنار نیروگاه تجمع کرده و با اشاره دست برج های نیروگاه را نشان می دادند.